

OTEVŘENO

ČASOPIS FESTIVALU OTEVŘENO
J I M R A M O V - 9 8

úvodník sobotní

aneb Šplouchy starýho negra 2.

Jak napsat veselý úvodník po shlédnutí Prolomit vlny? Ten film se zařizl jak otvírák do konzervy. Člověk si myslí, jak je otevřený, ale syrová odkrytost citlivých a obvykle skrývaných věcí ho defloruje dosti surovým způsobem. Všechno je jinak. Krása, bolest, láska, utrpení, víra, beznaděj, tvrdost, oběť, vykoupení, zamíchej a ... Kudy, kam? Buďme si tím, co může nás hrát, postavme svůj obranný hrad, na skále dnů, v kterých život nám přál, pod nebem snů, těch, co ženou nás dál. Opřete se, máte-li o koho, a pozor na ostré okraje.

Tož tak. I dyž je vobčas bílej jak stěna kozího chlívku, negr zůstane černochem, i dyby nebyl dědečkem Puškina. Taky mě nejdřív prudilo, že nám ty filmíky přehodili, ale vobráceně bych to asi nevydejchal. Vono někdy neškodí, dyž všecko nemá člověk pevně ve svejch rukách. Ale aby se nám to nevymklo dočista. Trochu sa nám hroutí začátek sobotního hraní. Varhaník Českéjch chlebů musí ještě dopoledne doprovázet na pohřbu, tak to na to poledne asi nedoženou. A milí černý bratři taky nedorazej, Trio Horváth se minulý týden rozpadlo. Jo, jo, každý začátek je těžký, ale ty konce. Uvidíme, jak říkal ten chlápek s bílou holí, dyž se ho uvaděčka ptala, co si slibuje od němé grotesky. Večer je taky den. A pátek se docela vyved, ne? Sice drobátko mrholilo, ale to ani nebyl žádnéj pořádněj dýšť. Svratka se ani nehnula, dybyste viděli, jaký to je, dyž se rozleje Mississippi. Aspoň to z nás vopláchlo prach cesty. Vo Jimramovu přece neprší, ne (teda jako dovopravdy)? A jak vám chutnalo Plzeňský? Po Spáleným je potřeba něčím spláchnout. Všichni, co měli, dorazili, pravda, maličko se to proti původnímu oumyslu natáhlo, ale vy to dospíte jindy. Sluníčko vám k tomu bude svítit a ptáčkové cvrlikat. Sobota prej bude krásná (aspoň jsem neslyšel předpověď), bavte se dobře.

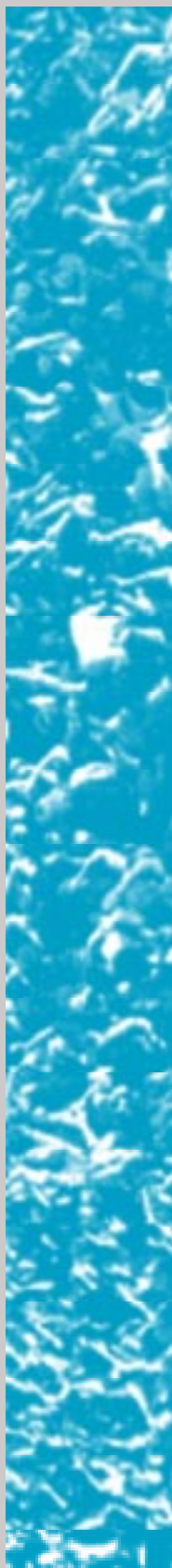
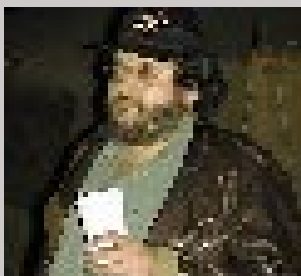
Váš
strejček Tom

proč nešel proud

Milí přátelé, nemůžete popřít, že Divoké Kuře na to již včera neupozorňovalo. Vojenská intervence prostě hrozila a kuře vás všechny varovalo. Pokud boje někomu z vás způsobily újmu na zdraví či dokonce na životě, můžete si za to především vy sami.

O průběhu a pozadí bojů v Jimramově čtěte na str. 24

**Neobvykle
otevřený
rozhovor
Jana
Spáleného
s našimi
redaktory
čtěte na str.
22 a 23**

Č Í S L O

2

S O B O T A
2 1 . 8 . 9 8

Jedním z hlavních trháků pátečního večera, bylo vystoupení Amatérského sdružení profesionálních muzikantů - ASPM. A to i přesto, že jej konferenciér vlastně překřtil na ASPH, když tuto skupinu ohlásil jako A.S.P. hudebníků! Náš list, pověstný svou agilitou, okamžitě vyhledal uměleckého vedoucího celého sdružení a vedl s ním investigativní rozhovor.

Luboš Grégr s Janem Spáleným

Hrajete již léta skoro stejnou muziku, ale když se to tak vezme, poslední čtyři roky jste úplně jiná kapela...

S.P.: Členové se mění, ale názory zůstávají stejné. Původně jsme vystupovali pouze ve třech - já, Petr Kalandra a Petr Havlíček - postupem času jsme se rozrostli až do dnešního složení. Dříve jsme vedli více diskusí, já chtěl hrát spíše blues, Kalandra byl pro tvrdší muziku.

Kalandra, jenž do značné míry spoluvytvářel ASPM, zemřel v roce 1995. Vy jste dnes zřejmě jediným, autokratickým vládcem sdružení...?

S.P.: Rozpad nastal již okolo roku 1992. Já jsem potom kapelu doplnil o lidi, které znám, kteří jsou podle mého názoru špičky ve svém oboru. Necítím se ale jako monarcha, ani jako osvícený vládce. Všichni mají tolik prostoru, kolik potřebují. Každý z nich je trochu jinde, ale navzájem se omíláme jako kamínky. Naše kapela je napadena hlízou demokracie!

To hlavní, co hrajete, vzniklo ale ještě za časů Kalandry.

S.P.: To není tak úplně pravda, udělali jsme od té doby dalších 150 věcí. Ale je pravda, že Kalandra...

... měli jsme jen pocit, že tehdy v tom více něčeho jako... jiskření?

S.P.: No jo, no. Petr byl nejlepší člověk, jakého jsem kdy poznal. On byl zdrojem úžasné inspirace. Více jako člověk než muzikant. Přitom Petr nějak úžasně - pokud jde o techniku - nehrál. Často se mu stalo, že přišel na koncert, a neuměl text ani akordy.

Šlo ale spíše o muzikantské cítění. Kromě toho měl Petr zvláštní dar komunikace - stačilo mu sednout, něco říci a rázem si získal lidi. On mě jako člověk naprosto "smetl". Byli jsme spolu devět let a v kapele je dodneška "kousek Petra". Ostatně zdědil jsem po něm milenku.

Michal Gera

???????

S.P.: Mám na mysli fenu baseta. To se mi na Petrovi líbilo, že měl rád zvířátka. Přivezl ji k nám do Pyšel s tím, že ji zachránil před jistou smrtí. Musel ji dát ale pryč, protože jeho mamince podrážděla berle.

Jak se vám dnes hrají písničky z té doby, jako například "Blues o klamně naději"?

S.P.: Text k téhle písničce napsal Pavel Kopta a za tři dny umřel. Jsem přesvědčen, že ji napsal na svou vlastní smrt. Hráli jsme ji asi osmkrát, potom jsme to vzdali.

Stejně je to s některými písničkami, které jsme dělali s Kalandrou. Většinou je vůbec nehraju. Například tu o Markétě, "Zavolej jen moje jméno". Napsal jsem to jen pro něj, v hotelu v Hradci Králové, když jsme tam seděli jen ve dvou, Petr Havlíček už dávno spal. Nemůžu tu písničku dneska hrát, aniž bych se úplně neodrovnal. Sevře se mi hrdlo a začnu prostě brečet.

Nestřetávalo se vaše "Nezvalovství" s jeho "Dylanovstvím"?

S.P.: Ne, já mám Dylana rád! I když se to o mě moc neví.

Na konci 80. let jste natočili desku "ASPM a přátelé". Ta měla dost tvrdý zvuk, občas to znělo skoro jako Výběr.

S.P.: Chtěli jsme zkusit zase něco jiného. Pozvali jsme tam různé muzikanty, třeba Michala Pavlíčka. To je dobrý muzikant. Pamatuji si ho ještě jako malého tlustého chlapečka - pozval jsem ho už před lety na natáčení desky "Signál času". Jo, to mi ještě sloužily hlasivky.

No, když už jste s tím začal,

Filip Spálený

máme pocit, že vám to poslední dobou zrovna dobře nezpívá...

S.P.: Mám devět zákroků na hlasivkách. Není to ale jen můj problém, poslechněte si třeba Joea Cockera. Dřív jsme dost hráli v jazz klubech, což znamená tři hodiny zpívat v zakouřeném lokále. Poslední dobou se mi stává, že místo tónu ze mě vyjde jen takový sípavý zvuk.

Není to deprimující?

S.P.: Trochu ano, ale hlavní je nasazení. Lidé obvykle poznají, s čím do toho člověk jde. Že se to doho dávám stále celý. Děláme pořád hlavně blues, i když teď bez kytary a s vibrafonem. To je mezi námi dost studený nástroj, který se k tomu ani moc nehodí, a je nutné odvést skutečnou práci. Navíc - kytara je podle mě podezřelý nástroj, protože kytaristi vždycky tak trochu šidějí.

lug, mel

Radek Krampal s vibrafonem

Divoké Kuře včera křepčilo celou noc. Skončilo až ve dvě ráno a pěkně řvalo. Až jsme se v redakci zhrozili, jestli přitom tak trochu neobtěžovalo ctihodné občany Jimramova. Dnes ráno jsme jim proto kladli otázku: Nejde vám kuře a celý festival vůbec tak trochu na nervy? Občané se na naši sugestivní otázku ovšem ani jednou nechytli...

Svatava Svobodová, majitelka smíšeného zboží:

"Nic proti tomu nemáme. Řekla bych, že vzhledem k prodeji našeho zboží je to pro nás dokonce dobré".

Jaromír Jukl, řidič autobusu:

"Mě to vůbec nevadí. Jsme rádi, že tady ti mladí jsou. Je to rozhodně lepší než místní zábavy".

Petr Sládek, prodejna

potravín nedaleko radnice:

"Jsme rádi, protože se chováte slušně. A pečivo jsme měli až do tříčtvrtě na jedenáct!" (říká pan Sládek přesvědčivě, ačkoli se u něj krátce po desáté jedna z našich spolupracovnic marně snažila zakoupit rohlík).

Pavel Dvořák, zedník:

"Já jsem nic neslyšel, celou noc jsem spal." (Pan Dvořák se ještě

dvakrát vrátil a pokaždé nás ujišťoval, že proti festivalu opravdu nic nemá).

Rudolf Chrištof, konstruktér:

"V noci jsem se asi dvakrát vzbudil, slyšel jsem hudbu, která mi přišla trochu nemuzikální, mírně falešná, ne moc profesionální. Loni jsem se tam byl podívat, jel jsem kolem na kole, zdálo se mi to o trochu lepší."

Miroslav Bartoš, truhlář:

"Já bych tam hned šel taky, ale bohužel nemám čas".

Josef Menšík, důchodce (jehož dům sousedí bezprostředně s areálem Bloudník):

"Kdepak, mě to ani trochu nevadí. Jsem rád, že sem ti mladí přijíždějí, alespoň trochu poznají Jimramov a místní kraj. To když se tady konají zábavy, například když tu hraje kapela Mládí Vysočiny, to pak často skončí poškrábanými auty... Tito mladíci dají vždycky všechno do pořádku, uklidí všechny odpadky".

Anna Maršíková, manželka

Josefa Maršíka:

"Je pravda, že někteří lidé si stěžují. Kteří? To nemá cenu říkat, kdybyste mezi ně přišli, stejně vám nic neřeknou a budou vás spíše chválit. Taková my jsme!" *lug*

proč nešel proud ?

Vážení přátelé, za malou chvíli k vám promluví opět Divoké Kuře. To je přes své mládí přece jen nejinformovanějším členem našeho redakčního týmu. Chtělo by proto uvést na pravou míru všechny nejasnosti, které vyvstaly ohledně události, jež zásadním způsobem poznamenala průběh celého festivalu. Chce také vysvětlit, proč během koncertu Vladimíra Mertý nešel elektrický proud.

Předně - krvavé boje už ustaly a znesvářené strany teď intenzivně jednají o míru. Nelze přesto vyloučit, že opět promluví zbraně. Místní ozbrojené složky byly bohužel zastíženy zcela nepřipravené a do vývoje události sotva budou moci zasáhnout.

Divoké Kuře se nám zhruba před hodinou přihlásilo s následující informací: "Pátá divize tibetských ozbrojených sil se stáhla a ovládá nyní již jen pozice na severní straně Jimramovského masívu. Texaští karabiniéři si po dobytí jimramovského náměstí zřídili hlavní stan na místní radnici, volný pohyb osob po městě by měl být ale v nejbližší době obnoven. Prozatím nicméně platí zákaz vycházení. (Ten se naštěstí

nevztahuje na náš deník).

Pro ty z vás, kteří dorazili až v odpoledních hodinách, přinášíme stručné shrnutí události. Dnes brzy ráno se dostavil na radnici v Jimramově tibetský mnich Yim-rah s početným doprovodem. Domáhal se údajného práva na restituci zdejšího zámku a několika dalších budov s přilehlými pozemky. Zhruba ve stejnou dobu obklopili hlavní náměstí oddíly texaského miliardáře, známého pod přezdívkou "Jim Rough". Poté, co se obě nepřátelené strany ani po dvouhodinovém jednání nedokázaly dohodnout, vypukly krvavé boje, které si podle našeho spolupracovníka vyžádaly nejméně kuřecí život.

Během odpoledne na náměstí nečekaně přistál vrtulník. Z něj byly vyloženy desítky beden s lahvemi obsahujícími čirou tekutinu neznámého původu. Poslední informace hovoří o tom, že k Jimramovu se nyní blíží vojenská kavalérie slavného ukrajinského vojevůdce Imry Imriče.

Divoké Kuře si dovoluje připomenout, že již během včerejška varovalo před možnou vojenskou intervencí. *lug*

gallím okem ve čtvrtek

Pořadatelé Petr Machla Tomáš Jun u mixážního pultu

gallím okem v pátek

Fotografova slečna a bubeník Trabandu

gallím okem v sobotu

Stanový tábor

VegeČajdelna

Občerstvení dnes ráno otevřelo v devět hodin, přestože zavíračka se včera protáhla až do druhé hodiny ranní.

„Několik dopoledních ptácat si přišlo dokonce pro snídani, takže jsme prodali pár párků a nějakou tu topinku. Většinou bohužel diváci snídali řízky dovezené od maminek ...“ pověděla mi vedoucí občerstvení paní Jana.

A jak jde obchod. Loni jsem si všiml, že u stánku vždy byla dlouhá fronta hladovců a žiznivců. Včera jsem nic podobného neviděl.

„Ale děkujeme za optání, ne, teď vážně zatím prodali určitě víc než loni za stejnou dobu. Takže předpokládáme, že i celkově prodáme víc než loni, jen pro příklad loni se prodalo celkem 80 bochníků chleba, letos to odhadujeme tak na 100 bochníků. A co se front týče, letos vymizely, asi i proto, že tu mám dobrou, sehranou partu lidí, většina z nich tu byla už loni, vědí co a jak.“

Mám takový pocit, že loni ke konci sobotního koncertu diváci poněkud trpěli hladem.

„Ne, to možná jen když se po zavírací hodině přišlo zeptat pár lidí, jestli by přece jen nebylo něco k snědku. Samozřejmě, že každého rádi obsloužíme, ale vše má své meze a já nemohu nutit lidi, kteří jsou téměř od rána na nohou aby prodávali do čtyř nebo dokonce pěti hodin pro několik nočních nezmarů.“

Takže neumřeme hladem?

„To rozhodně ne. Zásoby se průběžně doplňují podle potřeby, to je zajištěné. Ani sortiment se nebude měnit.“

A což takhle zábava. Nemáte někdy nutkání si třeba drobet přihnout z některé lahve?

„Když jsem v práci, tak nepiju! Ale doma, to si ráda dám. Hlavně Č.V. Ale zase vážně - chtěla bych takto vašim prostřednictvím poděkovat OÚ v Jimramově a rodině Polákových za to, že nám vyšli vstříc.“

V sousedním oddělení piv a alkoholických nápojů pana Bohouše jsem se ptal, jak se vyvíjí prodej piva.

„No je to lepší než loni. Jenom včera jsme prodali 15 sudů a loni za celý festival 26.“

A co kořalka, pane Bohouši? Bude jí dostatek i v časných ranních hodinách?

Bude!

mel

pozor! drátem zamořeno

Včera jsme si všichni mohli všimnout prvopočátků výtvarné dílny. Patrně ne příliš šťastné bylo otevření dílny až v pozdním odpoledni. Tato skutečnost a nepříliš velká informovanost diváků způsobila poměrně nevalný zájem. Přesto včera vznikli dva motýli a jedna žirafa. Zeptal jsem se Petry Pleskačové a Miši Šťastné, kde se vzal nápad dělat výtvarnou dílnu?

„To vlastně už loni napadlo kluky ze Sluníčka, že by bylo dobré udělat něco, co by rozšířilo program a zároveň diváky tvůrčím způsobem zapojit, aby jen nekonzumovali, ale se zapojili a seberealizovali ...“

Jak sháníte lidi do dílny? To běháte po Bludníku a ptáte se lidí, jestli by někdo nechtěl něco dělat?

„To ne. Začneme s Mišou vytvářet nějaký objekt a lidí, jak chodí kolem. se sami zajímají, co se tu děje, co tu děláme a někdo se přidá nebo začne něco vytvářet sám.“

Co můžete nabídnout?

„Máme tu dráty, noviny, lepidlo, náradí - vše na kaširování, prostorových objektů, lidi to láká, má to tu výhodu. že rychle vidí výsledek. Dále tu máme balící papír, barvy, křídly a hlavně dostatek prostoru pro realizaci prakticky čehokoli. Pak už jen stačí se trochu zamyslet, co by člověk rád a popustit uzdu fantazii.“

mel

experiment

Navštívil jsem včera zbrusu novou vegetariánskou jídelnu a ptal se paní Kateřiny. Letos jste otevřeli vegetariánskou jídelnu. Proč?

„Na minulém festivalu si lidi trochu stěžovali, že párky a topinky nestačí a vegetariáni jsou navíc odkázáni jen na topinky. No a tak si kluci (ze Sluníčka) řekli, že by nebylo špatné zkusit udělat vegetariánskou jídelnu. My jsme ji rozšířili vlastě ještě o čajovnu. "Hele, kde jsou ty dva moje rohlíky" (to nám do rozhovoru vstoupil pan Jakub - šéfkuchař, který si chtěl ke guláši bezmasému, jenž sám vařil, vzít své rohlíky.“

Na otázku, proč nabízí jen tři druhy jídla, odpověděl:

„Protože trojka je

nejlepší číslo hned po dvojce". A na dotaz, proč nemá nulté jídlo, když my měli nulté číslo NOVIN, odpověděl: "Byla vynalezena v Indii!". Je to zatím jen experiment, a co se bude dít, dál záleží jen na ohlasu diváků. Ten je ale naštěstí na rozdíl od nepříliš veselého rána přece jen optimističtější.

Zeptal jsem se jednoho z hostů jídelny (z Nového Města Na Moravě), zda je vegetarián.

"Ne, jím normálně maso, zeleninu žeru ale jen občas." V tom se ozval jeho kamarád: "Nebud' blbej, budeš v novinách, budeš slavnej!" A dotázaný poněkud "přeladil": "Ja su vegetarián! Z guláše jsem měl jen brambory a vomáčku!"

...

mel

zaslechli jsme

Milí účastníci "OTEVŘENO". Bohužel jsme nuceni konstatovat, že konkurenční festival v Jimrově Huti byl nakonec daleko úspěšnější. Jednak všemi podceňovaný rollnický blues-band Agromat zcela šokoval neotřelým a velmi invenčním výběrem repertoaru. Tak např. oprášený hit našich prababiček "Shořela nam štoudev", píseň od Iron Maiden "Bring Your Daughter To the Slaughter", několik cover verzí Emy Destinové, popěvek Jamese Browna "I Feel Good". Závěrečná píseň Jana Nedvěda byla opravdu pověstným anansem na celém Eintopf-u! Skutečnost, že skupina přivezla s sebou do Jimrovy Huti telestěnu zvící dvoj až trojnásobku projekční stěny, s níž se vytasili Irští U2 loni na Strahově. Jako druhořadá se též ukázala i pyrotechnická exhibice, která má obdoby snad jen v Hollywoodských akčních filmech, příjemně překvapila tečka za vystoupením v podobě exploze nedaleké přehradní hráze s přesně načasovanou povodňovou vlnou.

V tuto chvíli už vlastně nikoho nepřekvapil nenadálý příjezd velmi dobře utajeného hosta. V zatáčce u kravína se totiž objevil pestrý autobus jedoucí přímo z pražské Sportovní haly. Srolované šutry, jak tyto Big Starrs pojmenovali Jimro-

huťáci, pak v podstatě již beztak euforií opojené Jimro-huťáky přivedly téměř do Nirvany! To si samozřejmě vyžádalo odborného zákroku Žďárského ústavu pro onemocnění a poruchy nervového systému. Sanitky prakticky vytvořily jednosměrnou kyvadlovou dopravu Jimrova Huť - Žďár nad Sázavou, psychiatrická klinika. Tamní primář Henrych Kolisko nám sdělil, že tolik nebezpečně šťastných lidí pohromadě ještě neviděl a poněkud smutně dodal, že už asi neuvidí, protože po tomto incidentu Zlatou Jimru jistě někdo zakáže!

• *mel*

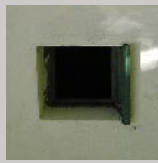

vzkazy

Během včerejška vystoupily naprosto perfektní hudební soubory, které leckomu dokázaly, že přiblížit atmosféru nekdejších jimravovských dní opravdu lze. Kdekdo by se mohl domnívat, že se tak trochu vracejí staré časy. Jenomže ani zdaleka to není pravda. Mladí jsou jiní, než jsme byli my před - ano ještě před rokem, a my jsme taky jiní.

Možná by mi to před rokem vůbec nevadilo. Byla jsem přece jenom o rok mladší. Ale dneska je to jiný. Muzika podobná, atmosféra podobná, ale já husa jsem navštívila záchod.

Ano, páni redaktoři, jděte se tam podívat. Naprosto bez ostychu.

Je to šílený. Myslím si o sobě, že jsem dáma. Ať to zní jakkoliv. Ale ten haj..? Pokud vám někdo řek-

ne, že festival je dobrý, tak určitě nebyl na dámském záchodě. (A ať mi nikdo nenamlouvá, že nejsem dáma.)

Možná to cítíte jinak, ale až budou redaktoři těhle novin střízliví, tak vám možná řeknou něco jiného. Ale teď jsou docela celí, celičtí našrot, takže to berte, že nechápou, co to znamená, jít na perfektním festivalu na záchod.

Lada Borovičková

program na zítřek

neděle -

10.00	Vocatus (evangelický kostel)
12.30	vycházka po Jimramově
13.30	Lazáro Cruz & Jazz kvintet (na náměstí)
15.30	Zločin v šantánu

text

Sorry,

ale tenhle prostor už nezaplníme, ani kdyby jsme se rozkrájeli!

/mel, lug, koc, gal, sobota 21:07/

OTEVŘENO - časopis festivalu OTEVŘENO JIMRAMOV 98 - č. 2

šéfredaktor - Luboš Grégr; redakce - Tomáš Blažek, Tomáš Jun, Pavel Kocych, Tomáš Lavický, Meloun; grafická úprava a zlom - Atelier A.P.A.C; foto - Martin Gall; tisk - Nezávislá tiskárna MELNEMEL; adresa redakce - místní úřad 1. patro; redakční uzávěrka - 22. srpna v 18.45; náklad 150 kusů

© - Klub Sluníčko & Atelier A.P.A.C - 1998